BITVA O PEVNOST VAUX POKRAČUJE S VELKOU PRUDKOSTÍ

Němci učinili malý postup podél svahů, vedoucích k tématu silným posicím Francouzů.

ÚSPĚCH NĚMCU U REMEŠE

Činnost na východní frontě. — Portugalsko zahájilo již přípravy k válce s Německem.

Londýn, 14. března. Prudké bitvy o pevnost Vaux jsou dopsud v proudu, dle zprávy z Paříže. Němci učinili malý postup podél svahů, vedoucích k tématu posicím, ale dosud nedotáhli v pevnění z ostnatého drátu před pevností. Němci mají ve své moci několik obvodů ve vesnici Vaux, ale Francouzové dosud mají v svých rukou západní část vesnice. Berlín oznámil, že německá vojska dobyla 1,480 yardů posic francouzských u Ville-Aux-Bois nedaleko Remeše. Posice tyto jsou od tří čtvrtin míle do míle široké.

Ve vojenských kruzích převládá mínění, že druhý pokus německý o dobytí Verdunu blíží se rychle ku svému zakončení. Poslední německý útok byl různě na poměrně malé sektor na frontě východní a západně od Marbe. Vojenští odborníci francouzští mají za to, že velká bitva se končí. Na západním břehu Maasy Němci, ačkoli prudkému francouzskému odporu, neučinili žádného dalšího pokusu o dobytí Bethincourtu. Boje na východní straně řeky jsou neobyčejně prudké. Němci utrpěli velké ztráty při svých útocích na francouzské linie mezi vesnicemi Donaumont a Haudremont a na vesnici Vaux, které byly francouzským ohněm odraženy. V bojích o vesnici Vaux vyznamenali se Turkosové a Senegalci, kteří několikráte vypadli proti Němcům s bodáky.

Na východní frontě v několika místech došlo k útkám mezi ruským a německým vojskem. Má se za to, že obě strany zkoušejí síly nepřítele v různých bodech. Němci pokusili se o překročení řeky Dviny nad Dvinskem, ale byli rozprášeni ohněm ruského dělostřelectva. Německé mořské aeroplany bombardovaly, dle oznámení německé admirality, válečnou ruskou loď a pět ničitelů na Černém moři.

Portugalský kabinet se vzdal aby učinil místo kabinetu obrannému, který učiní všechny přípravy k válce s Německem.

BRYAN ZAHÁJIL KAMPAŇ PROTI PŘIPRAVENOSTI

Washington, D. C., 11. března. W. J. Bryan zahájil v Columbus O., svoji kampaň proti zdejšímu strašnému programu o připravenosti opakováním starých svých argumentů. Administrační přátelé zde prohlašují, že tato kampaň nikterak není schopna zvrátiti dojem, který způsobila zdařilá cesta presidenta Wilsona v zájmu vojenské připravenosti. Ve své řeči v Columbus Bryan mezi jiným prohlásil: "I kdybychom byli postaveni před volbu mezi vstupem do nynější války a zvláštní válkou po nynější následující, bylo by lepší míti válku zvláštní než vstoupiti do nynějšího zápasu a podrobiti naše vojska a loďstvo rozkazům některého evropského mocnáře, jenž by je využil k sporech svých sporů s jinými evropskými mocnářstvími. Nemůžeme li zastaviti zápas válečných pout za mocenských bychom se proti bráněti zemi před zavlečením tohoto zlořádu. Budouli lidé v Evropě pokračovati v zabíjení jeden druhého, jak dosud činí, pálit své majetky, zatěžovati svoje budoucí generace žalářem tohoto zápasu a válkou, dostatkem peněz a dostatkem mužů nebudeme odvážili do války proti největší mocnosti na světě. (nesrozumitelné). Po těchto slovech jest jasné vlastně odsouzení všeobecně známých věcí a domnívám, praví Bryan, dotýkaje se presidenta Wilsona, že se v New Yorku prohlásil president, že nejsme se žádné strany ohrožováni a že jsme v míru s celým světem a není mezi námi hádek." K tomu Bryan uvedl své tři hlavní příčiny, proč by tato země neměla vstupovati do války. "Předně, protože nikdo nemůže říci, co by stála na penězích a protože by vrhla nesmírné břemeno na šíji budoucích pokolení za druhé, protože nikdo nemůže říci, co by stála na obětích v lidských životech a za třetí, že bychom nemohli se státi válečnou zemí, aniž bychom ustoupili od svého neutrality." — V příčině výstražné resolucee senátora Gronna a podobné v poslanecké sněmovně pravil: "Nejde o otázku, zda má Američan právo cestovati na lodi, náležející válečící zemi. Jde však o to, zda by mohl některý Američan tak zanedbati svoji povinnost k této zemi, že by ji zavlékl do války, odvažuje se nikoli nutného nebezpečí, anebo zda v době, jaký jest nynější, když starý svět jest ve víru, může naše vláda dovoliti svým občanům, aby na se brali zodpovědnost, že svoji zem vehnali do zbraní."

ÚLOHA PORTUGALSKA V PŘÍTOMNÉ VÁLCE

Portugalsko přálo si, aby Německo válku mu vyhlásilo.—Je dávným spojencem Anglie.

Amsterodam, 11. března. Od té doby, kdy Portugalsko skonfiskovalo německé lodi, nalézající se v jeho přístavištích, nebylo pochybnosti o tom, že Německo vyhlásí mu válku. Portugalsko dobře vědělo, že jeho počin bude následován prohlášením války, a nepochybně dobře svůj krok uvážilo. Jako spojence Anglie nemusí se obávati, že z války s Německem vyjde poškozeno, i kdyby spojenci nebyli na evropských bojištích vítěznými. Německo je schopno svými ponorkami jenom poškozovati obchod Portugalska, ale jinak škoditi mu nemůže. Zato ale Portugalsko je schopno poškoditi značně Německo. Portugalsko nemohlo očekávati od Německa nic dobrého v případě vítězství ústředních mocností. Hned v prvním roce války portugalské vojsko jednotlivě pomáhalo anglickým v bojích proti německému vojsku koloniálnímu. Několik prudkých bitek mezi vojsky portugalskými a německými svedeno bylo v Angole. Později Portugalsko úsečně se přimlouvalo za přátelství Anglie a prohlášení nebylo jiné než válečného, kdykoliv Anglie za volala o jeho pomoc. To bylo dostatečným důvodem, aby Portugalsko dostalo se na seznam nepřátel německou. Bylo již před rokem jasno ze budoucnost Portugalska spočívá na úspěchu Anglie a proto rozhodlo se přispěti k tomuto úspěchu co možno nejvíce. Svým vojskem nemůže mnoho pomoci, neboť nemá velké armády. Ale německé lodě, které vláda portugalská skonfiskovala, mohou pomoci k výhodě nepřátelům Německa.

NĚMECKÁ TOUHA PO MÍRU.

Ruský ministr pro zahraniční záležitosti, Sazonov, učinil při zahájení ruské dumy v minulých dnech o přítomnosti cara Mikuláše zajímavé prohlášení, kterému věnována byla jenom malá pozornost, ačkoliv samo o sobě je velkého významu. Sazonov prohlásil, že spojenci nejsou došli k dohodě neuzavírati míru jednotlivě, ale také po zakončení přítomného zápasu v Evropě učiniti konec militarismu. Toto prohlášení nejlépe naznačuje Německu, jak může přivésti přítomnou válku k brzkému zakončení.

Německo dalo v minulých dnech na jevo, že rádo by uzavřelo mír a dokonce slevilo značně na původních svých požadavcích. Spokojilo by se nyní s tím, kdyby obnoven byl stav všech zemí, jaký byl před válkou. Kdyby tato nabídka doprovázena byla zároveň souhlasem k odzbrojení a zmenšení národního vojska na minimum, co dostačilo by k udržení pořádku ve vnitřní říši, pak ještě spojenci by o ní uvažovali a bylo by mírumilovní jejich povinností ji přijmouti. V takovém případě ovšem bylo by nutno učiniti opatření také pro ochranu malých národností, aby svobodně mohly se vyvíjeti a nebyly utlačovány národnostmi mocnějšími. Rozdělení zemí dle národnostních hranic dostavilo by se ještě později jaksi samo sebou.

Ale je velice pochybno, že Německo bude souhlasiti se zrušením militarismu, neboť na jeho podkladě vybudovalo nynější svoji sílu a dosáhlo míti v něm i v budoucnosti výsadní podporu. I v případě, že Německo bylo by ochotno uzavříti mír na základě dnešního stavu území jako byl před válkou, je nejisto. Kdyby jednání při tomto německém nabídku za dobu by německá koloniální panství neporušena a pruský militarismus nedal by postrachem Evropě. Rakousko, Bulharsko a Turecko pak by byly by již od Německa a bylo by možno kombinaci která po čase znovu by porušila evropský rovnováhu.

Prozatímně si dokladnější prvních a pozdějších německých nabídek na mír. Tyto nabídky nebyly určitými, ale vyznačeny byly jimi které nalézají se v vládou německou v úzkém spojení. Kdyby nebyly jasnými jsme, než vyjádření německých tužeb, neztratily by na své zajímavosti. V době jak Německo nalézalo se na vrcholu svých vojenských úspěchů a kdy svět prohlášení k přesvědčení, že jeho vojenská síla je nezdolatelnou objevily se následující podmínky, na kterých Německo bylo ochotno uzavříti mír:

Vyklizení Belgie německým vojskem za náhradu francouzských afrických držav.

Utvoření samostatné Polsky pod německým princem.

Rozdělení Srbska mezi Rakousko a Bulharsko.

Rozdělení Albanie mezi Rakousko a Řecko.

Připojení k německé říši ruského Kuronska.

Uznání svrchovanosti Turecka, kde by vládl německý hospodářský vliv.

Pozdější nabídky mírové byly již mírnější. Německo bylo ochotno obnoviti stav zemí na západě jako byl před válkou, ale Rusko mělo zaplatiti za válku. Aspoň v těchto novějších mírových podmínkách obnovován byl požadavek o utvoření samostatného Polska, které nebylo by ničím jiným než vassalem Německa. Toto nové polské království, ku kterému Německo rádo připojilo by také Halič, bylo by mocnou říší, jež měla by 17,000,000 obyvatel a rozlohy asi 60,000 čtverečních mil, což rovnalo by se rozloze států New York a New Jersey. Z ostatního ruského území Německu přálo by si ponechati jenom Kuronsko, kde nalézá se mnoho německých kolonistů. V Kuronsku usazeno bylo před válkou asi 750,000 lidí.

Podrobnosti nového německého plánu nejsou přesně známy, ale jisté v nich učiněno bylo by opatření pro upevnění rakouského vlivu na Balkáně, tak aby moc Berlína sáhala od moře Severního až do Malé Asie. I toto zdánlivě pro spojence výhodné uzavření míru znamenalo by vážné sesílení německé moci. Spojenci vyšli by z války oslabeni, ale Německo sesíleno.

Německo zdánlivě zdá se projevil jistým a rozumnějším ve svých požadavcích, ale ve skutečnosti dobře počítá a vidí, že i při takovém ustupování věcí by vlastně získalo značně. Spojenci jsou ale rozhodnuti pokračovati v zápase, jsouce přesvědčeni, že Německo ještě více v budoucnosti slevi na svých požadavcích a že stane se ještě rozumnějším.

Hospodářský stav Německa v přítomné době je velmi špatný. Potravin jeví se již nyní značný nedostatek a jistě v budoucnosti bude ještě hůře. Vojenská síla Německa ochabuje a před Verdunem ve Francii právě vidíme její poslední pokusy o upevnění důvěry v její moc. Německo je přesvědčeno, že časný mír bude znamenati záchranu pro ně a proto chce zasazovati rány zdánlivě s touže silou jako na počátku války, aby způsobilo klamné zdání, že jeho vojenská síla neochabla a že je schopna vykonati ještě mnoho. Na výboji u Verdunu spočívá do jisté míry osud Německa. Není proto divu, že nebéře se tu ohledu na velké ztráty a znovu a znovu se útočí. Dobytí Verdunu má býti náběhem k míru. Velké německé vítězství má přesvědčiti svět, že Německo ve svých tužbách o mír je nesobecké a přeje si zastaviti vraždění na bojištích v zájmu lidskosti.

Ale svět ví, že Německo hnáno k tomuto napjetí posledních sil svým špatným hospodářským stavem a svými špatnými vyhlídkami na úspěchy v době jarní. Německé tužby po míru jsou čistě sobecké. A konec konců Německo nesetkává se s valným úspěchem ve snaze dáti jim nátěr jiný.

JOS. T. VOTAVA
PRÁVNÍK

Úřadovna: čís. pokoje 500 Bee Building.

Telefon: Douglas 651.

OMAHA NEBRASKA

Co Woodmen of the World koná pro Omahu?

Zaměstnáním v domácí hradební a omaze vydání ročně $700,000.00
V omahských bankách uložil ročně $12,000,000.00
Na omahský pozůstalostní příjmy ročně $50,000.00
Vydáváte vás peníze na ochranu své rodiny a této velké, vzkvétající domácí organisace?
Pošle nebo přinese jest zpěd jdne 740,000
Pojistných hodů pro nebožtíky přijmy ročně $10,500,000.00
Naše smrtní pojistky jsou nízké.
Jste — Bezpečné — Zdravé — Trvalé.
Ben E. Thomas, W. A. Fraser,
City Manager Secretary-Commander,
W. O. W. Hall. W. O. W. Bldg.

FRANK BRODIL
majitel řeznického a uzenářského závodu.
1256 Jih. 13. ul. Tel. Doug. 4333. Omaha
Nejlepší a nejčerstvější zboží stále na skladě. O pravdivosti toho svědčí neustálé vzrůstání počtu zákaznictva.

Dr. B. DIENSTBIER
český zubní lékař
Pokoj č. 715 Citv National Bank
(16. a Harney ulice)
Tel. Douglas 4284
Res 1918 S. 14 St. Tel Doug 4605
Ordinuje od 9 hod. dop. do 5 h. odp.
V neděli dle sjednání.

Kavárna a Restaurant SLAVIE
Pravá česká kuchyně.
Krajanům zavítavším do Omahy muže posloužiti čistými pokoji. Vše úplně nově zařízeno.
Proti "Pokroku Západu."
FRANK ŠOUTÍN, majitel.
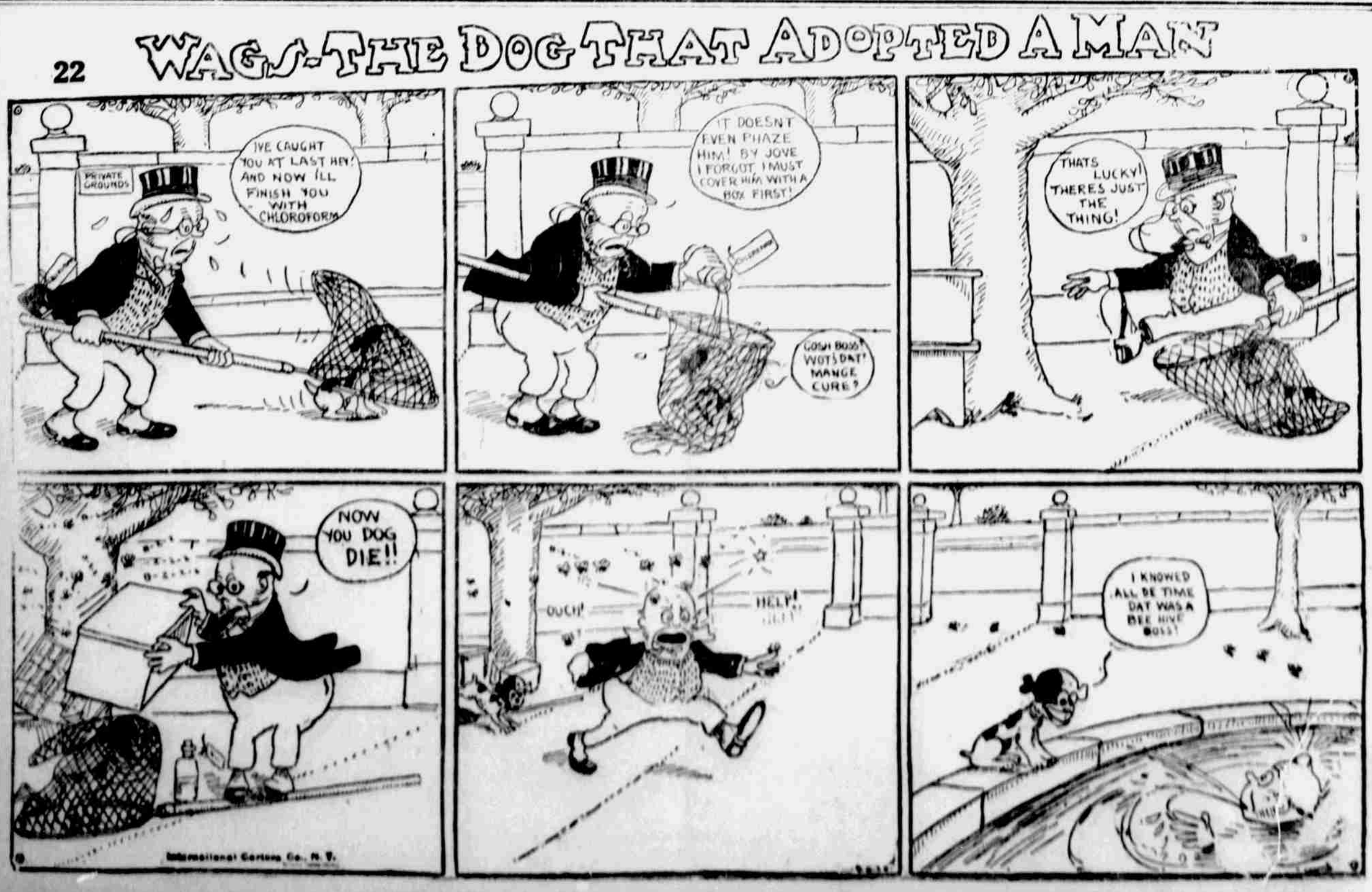
C. H. Kubát
smírčí soudce
Pokoj čís. 410 Barker Blk.
Tel. Red 6497